

اعلامیه‌ی سپاس و پاسداشت

به پاس همبستگی انسانی در برابر طوفان اخراج و بی‌خانمانی

۱۹ سرطان ۱۴۰۴ خورشیدی برابر با ۹ جولای ۲۰۲۵ ترسای

در روزگاری که افغانستان زیر فشارهای چندجانبه داخلی و خارجی، فقر فزاینده، و انسداد همه‌جانبه سیاسی و اجتماعی نفس می‌کشد، رویدادی انسانی، نویدبخش و امیدآفرین از متن جامعه برخاسته است: همدلی بی‌نظیر مردم در مواجهه با موج دردناک اخراج اجباری مهاجرین از ایران.

در این برهه‌ی تلخ، باشندگان شریف هرات، با پشتیبانی و حضور فعال مردمان بادغیس، غور و نیمروز، جلوه‌ای نادر از همدلی، مهربانی و فداکاری را به نمایش گذاشتند. آنان با کمترین امکانات، اما با قلب‌های بزرگ، به استقبال برگشت‌کنندگان مجبور و مظلوم شتافتند و بدون هیچ‌گونه توقع، برای درمان زخم‌های جسمی و روحی آنان آغوش گشودند.

همچنان، شهروندان شریف سراسر کشور با قرار دادن وسایط شخصی‌شان برای انتقال مهاجرین برگشته از مرز، نشان دادند که حس انسان‌دوستی و مسئولیت‌پذیری در میان مردم این سرزمین هنوز زنده است. این در حالی‌ست که رژیم حاکم در برابر این فاجعه انسانی همچنان بی‌تفاوت و خاموش است و هیچ‌یک از مسئولیت‌های قانونی و اخلاقی‌اش را در قبال شهروندان انجام نداده است. مهاجرین اخراج‌شده از ایران نه از حمایت سیاسی برخوردارند و نه کمترین کمک اقتصادی و اجتماعی از سوی طالبان دریافت کرده‌اند.

اما حرکت خودجوش مردمی، نماد اوج انسانیت در فضایی‌ست که اختناق و یکه‌تازی حاکمان، همه‌ی امیدها را نشانه گرفته‌اند. این ایستادگی انسانی، یک بار دیگر به‌وضوح ثابت می‌سازد که خط سیاسیون از مردم جدا بوده است و ملت، برخلاف سیاست‌های تفرقه‌افکنانه، به وحدت و هم‌دیگرپذیری روی آورده است.

کمیته مدافعین حقوق بشر افغانستان از ژرفای دل، از تمامی آحاد، اقشار، ساختارها، نهادها و جوامعی که به گونه داوطلبانه در کنار برگشت کنندگان مجبور و در خدمت هم‌میهنان شان قرار گرفته‌اند، صمیمانه سپاسگزاری می‌نماید. امروز مردم با انتخاب همدلی و همبستگی به جای دوری و دشمنی، گام محکمی را در مسیر ملت شدن برداشته‌اند. اکنون این وظیفه سیاسیون، نخبگان و صاحبان قدرت است تا به جای تفرقه، یکپارچگی و پی‌عرضه‌گی به مسیر مردم‌گام نهند و به فریاد ملت مظلوم گوش فرا دهند. این اقدام شاید بتواند فرآیند ملت‌پروری از پایین و راهکارهای عملی شدن این آرمان را فراهم کند.

در جهانی آشفته، هیچ سنگری مقدس‌تر از پناه انسان نزد انسان نیست. در برابر همه تاریکی‌هایی که سیاست‌بازان و رهبران این کشور ایجاد کرده‌اند، مردم مظلوم ما چراغ امید را روشن نگاه داشته‌اند.

کمیته مدافعین حقوق بشر افغانستان